

134

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 26 stycznia 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kadzielnia” obszar o powierzchni 0,60 ha, stanowiący część szczytu skalistego o stromych zboczach, licznych jaskiniach i szczelinach krasowych, położony w obrębie czynnego kamieniołomu na terenie m. Kielce. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie palikami żelaznymi wbitymi w skały i na mapie rezerwatu w skali 1:2.500, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych grupy skał wapiennych o malowniczym ukształtowaniu, z żyłami masyfity i stanowiskiem rzadkich roślin, a szczególnie ze względu na niezwykle cenne znaleziska paleontologiczne.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) eksploatacja kamienia,
- b) uszkodzanie i zanieczyszczanie przedmiotów i terenu rezerwatu oraz wzniecanie ognia,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
- e) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- f) wznoszenie budowli i zakładanie lub budowa urządzeń technicznych, jak również prowadzenie zakładów przemysłowych lub handlowych,
- g) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Traci moc orzeczenie Wojewody Kieleckiego L. Kl t.-z-IV/13/46 z dnia 25 maja 1946 r. w sprawie uznania za zabytek grupy skalnej tzw. „Kadzielnia” w Kielcach.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

135

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 stycznia 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Stanisławskie Błoto” obszar torfowiska wraz z wewnętrznymi liniami podziału powierzchniowego o łącznej powierzchni 44,58 ha w Leśnictwie Cieszenie-Nadleśnictwa Mirachowo, położony w miejscowości Mirachowo w gromadzie Sianowo w powiecie kartuskim województwa gdańskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi 60 poddział „c”, oddział 61 poddziały a, d, oddział 83 poddział „1”, oddział 84 poddział „1” oraz oddział 85 poddział „1”, według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres 1950—1959 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych śródleśnego torfowiska wysokiego, które bardzo szybko przekształca się w bór bagienny, oraz rzadkich roślin naczyniowych, torfowców, mchów i wątrobowców.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i krzewów, z wyjątkiem usuwania drzew w celu stworzenia odpowiednich warunków wegetacji światłolubnym roślinom atlantyckim,
- b) pozyskiwanie torfu,
- c) zmiana stosunków wodnych,
- d) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
- f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
- g) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- h) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- i) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- k) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

136

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 stycznia 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Szczyf Wieżyca na Pojezierzu Kaszubskim” obszar lasu wraz z wewnętrznymi drogami i liniami podziału powierzchniowego

o łącznej powierzchni 26,47 ha w Leśnictwie Drozdowo Nadleśnictwa Wieżyca, położony w miejscowości Wieżyca, w gromadzie Szymbark, w powiecie kartuskim województwa gdańskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 29 b, 31 a, b, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego za okres 1949—1958 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 2.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów dydaktycznych i społecznych fragmentu lasu bukowego o charakterze naturalnym na najwyższej kulminacji Pomorza.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny,
- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjąt-

kiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie odbywać się może na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - d) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
 - e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
 - f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
 - g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - h) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
 - i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
 - j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

137

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 stycznia 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody nad nazwą „Rejna” obszar lasu o powierzchni 5,80 ha w Leśnictwie Rejna Nadleśnictwa Gniewkowo, położony w gromadzie Radojewice, w powiecie inowrocławskim województwa bydgoskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 164 a², b oraz 165 a², b, c¹, g, f, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1959—1968 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego stanowiska wiśni karłowatej (*Cerasus fruticosa*) w świetlistym borze mieszanym.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określił specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody, usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny; w razie potrzeby dopuszczalne jest również dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
 - b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może się odbywać na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
 - c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - d) pozyskiwanie żywicy, ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
 - e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
 - f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
 - g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - h) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
 - i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
 - j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

138

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 stycznia 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zagożdżon” obszar lasu o powierzchni 65,67 ha w Leśnictwie Augustów Nadleśnictwa Państwowego Zagożdżon, położony w

gromadzie Kozienice, w powiecie kozienickim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 91 a, b, c, d, f, 92 a, b, f i część poddziału g, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1954—1963 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie